

Değerli Hocalarım,

Benimle burada aynı heyecanı paylaşan sevgili arkadaşlarım

ve Kıymetli Ailelerimiz,

Dört yıllık Kültür serüvenimizin, yorucu vize ve finallerin, sabahlatan ödevlerin sonuna geldiğimiz o güzel günde. Hepimizin bu serüvende apayrı hikayeleri oldu. Benim hikayem ise bir hayalle başladı. Bu hayallerimden biri Çift Anadal Programı ile Psikoloji Bölümünde okumaktı. Çift Anadal Programına girdikten sonra da birçok insanın “Damla çok zor; hem Yandal hem ÇAP yapamazsın!” demesine rağmen, bana farklı bakış açıları kazandıran İletişim Sanatları Yandal Programı’nda da öğrenim görmeye başladım. “İmkânsız! Üç bölümde okurken birinciliğini koruyamazsın” diyenlere karşı bu hayallerim ayakta kaldı ve bugün işte burada karşınızdayım. Anladım ki gerçekten istenilen bir hayalin gerçekleşmesi imkansız değil. Bu, Üniversitemin bana kazandırdığı en önemli şeylerden biri. Duygu ve düşüncelerimi en iyi Ulu Önder Atatürk’ümüzün şu sözü ile ifade edebilirim: “Zafer, ‘zafer benimdir’ diyebilenindir. Başarı ise ‘Başaracağım’ diye başlayarak sonunda ‘başardım’ diyenindir.”

Bu başarıım elbette ki hiç kolay olmadı. Her sabahladığım günün sonunda, dayanamadığım “Yeter artık” dediğim anlarda, yetişemediğim her ödevde, kampüsler arası sınavlara, derslere yetişirken yorulduğum zamanlarda, döküğüm gözyaşlarımda benim yanımda olan ve her seferinde “Hadi biraz daha gayret et, her şey çok güzel olacak” diyen destekçilerim vardı. Bu başarıım ve öğrendiğim her şey için başta Baş Öğretmenimiz Mustafa Kemal Atatürk olmak üzere, emeği geçen bütün hocalarıma, özellikle de benimle birlikte bu heyecanı yaşayan akademik danışmanlarım Elanur Türküz ve Nurten Çalışkan’a, çok teşekkür ediyorum. Bugüne kadar teşekkür konuşmalarının bu derece anlamlı olduğunu düşünmüyordum. Şimdi anlıyorum ki insan buradayken başarısında emeği geçen herkese minnetini ifade etmek istiyor.

Ve ailem... Geceleri çalışırken ezberlediklerimin doğruluğunu kontrol etmek için uykusuz kalan kardeşlerim, ışıkta uyuyamamasına rağmen ders çalışayım diye sessizce uyumaya çalışan babam ve ben başarılı olayım diye masadan tabak dahi kaldırmama izin vermeyen annem;

Size ne kadar teşekkür etsem az. Tabii babaannem ve halam “Biz neredeyiz?” diyorsunuzdur. Sizi unutmuyum hiç, size de minnettarım. Bu süreçte sıkıntılarımı paylaşan, bana destek olan erkek arkadaşım Onur’a da teşekkür ederim. Ama teşekkürlerin en büyüğü sınıf arkadaşlarıma... Sizinle bu yolda yürüdüğüm için o kadar şanslıydım ki; siz olmasaydınız, desteğiniz, bana olan inancınız olmasaydı başaramazdım. İyi ki varsınız. Tüm mezun arkadaşlarıma şunu söylemek istiyorum: Bugün burada, bu yolu beraber yürüdüğünüz için şanslı hissettiğiniz arkadaşlarınıza sıkıca sarılın. Bu bir ayrılık asla değil, yeni başlangıçlarımızın ilk günü...

Teşekkürler,

Damla Şevval Erkent

İKÜ 2019 Mezunları Üniversite Birincisi